

שידוע בודאי שאין מקפידין, אבל מפסיק אסור זו³⁾.

ג. מו' שמה ולא הינה רק בת ובן הבת וכדומה, רשאי הנבר למגר קדיש אף קדיש יתום, ואין אביו רשאי למתנות כיוון שהחיב בבעוד חבו' ועד שבן בתו הו"ל בנו ט), ולמעשה אם אביו מקפיד יש למגר רק קדיש דרבנן ט).

קד) הנה בשכנעהג ס"י תיב' ושלמי ציבור דף קי"מ ע"ב הובא בכת"ח ס"י ניה קד) הנה בשכנעהג ס"י תיב' ושלמי ציבור דף קי"מ ע"ב הובא בכת"ח ס"י ניה סקכיה ושדי' את קני' דנהגו לומר קדיש אחר זקנו וזקנתו מהאמ' שלא דיבער' דונה דהוי אביו ואמה כי לא מחש בעקב עי"ש, אכן יפה בחב בשות' פרי השורה חד' ס"י ציב' (ותעטנקו ובריו באות ט"ז) לדידין' דקי"ג כרמיה דמספק אם הוריו מקפידים אסור לומר קדיש, שכן לא יאמר עי"ש.

ט) שורת יד יצחק חד' ס"י שם, אודות שאלתו בא שבקן אין חיים ריל ולא הינה בן צבר רק בת וזרות לומר קדיש אחרים, ועלה בדעת מעיל כיוון שיש לו הבית בן טוב יותר שהוא הבן יאמר קדיש אחר זקנו וממש המג'א ס"י קל"ב סק"ב והשיב דבניל דכון הבן וכן בן הבית הוי לבנו כמבואר בביבות ד' ס"יב ע"ב, איך הרי כי רמיה בס"י שעיו דהאב אי' למחות לבן שלא יאמר קדיש על אמו, הינו אי' למחות לבן הבית כיון והוא בבן הזקן ונמי שהדרים פסק בוה מיט' הרי כל פקפקו מחמת שלא גודע שכן נהוג אבל כיון שהמג'א העתיק דין וזה משמע שנותיכס המנוגה כה' וכן בגליון מהרש"א שם ס"י שעיו הביא כן בפשיטות, איך שפיר יש מקום להניח בן הבית הניל לומר קדיש מכל צד. ועוד ראית' בפת"ש שם ס"י שעיו שכשם שות' אמר השוחט וקידוש דרבנן ייל גם באביו ואמו קיימים, ואי' אם זה הבן הבית בר הכי הוא לומר קדיש דרבנן פשיטה שיכל לומר בלי פסקוק אלא לענין גם קדיש יתום יכול לומר כמשל' ומה טוב אם יש יכולות הבית לשוכר בן תורה שילמוד משניות ווראי טוב יפה לנשمات

תודה'

...תודה'

...תודה'

ה. קדיש אחר הדרשה, לכתלה יאמר מי שאין לו אב ואם ט).

ט). המנגג לומר קדיש על זקנו ווקנו ט) אם אין לו אב ואם או

רבי טאה וויל' אויה ס"י נ' שערת חיים של שלום (טויבש) ח'א ס"י ק"א וכל' שווית אפרוסטה רעניא ס"י ב' שכן ראות להג'ע מספינקה שליט'א שאמ' קדיש אחר משנת איזהו מוקומן בחו' אכחותו וככני אבוי הק' ולית דין צrisk בושע עי"ש, וכי' שווית לבושי מרכז' חד' ס"י עריך' שווית מי יהורה ט' איזהו שזקן' וכו' ושות' וכו' ט' ג'ז' שזקן' וכו' ושות' וכו' ב' ג'ז' שזקן' בצל החכמה חד' ס"י ב'ם' שווית וברוי' מופרים ס"מ' קמ"ט, שער הכלול פיד' אות ד' שווית מהרי'ן דושינסקי ס"י ל'ו שקדיש דרבנן' ליש' לאבל כלל אלא על דעת ואגדה.

יא) שווית בצל החכמה הניל, וכי' שווית משפט' עוזיאל אויה ס"י ב' שאסור לאב להקפיד מלומר קדיש שלא מכיון מושום היתומים וחילתה להסבינה' לזו'ות אלה שהופכים את התרפה והשבה להתקפה' למגע סגולה להעלוות מתים ממדרגותם ולהמית את החיים. וראה להלן פמ"ז אות ד'.

יב) מטיא ס"י תר"ב סמ"ג, והעיר בקצת המתה ובקדיש ורבנן יכול לומר אף מי שיש לו אב ואם, ומזה נראה להביא לראה לשורת זכרון יהודה ס"י מ"ג לכתלה יאמר גם קדיש דרבנן מי שאין לו אב ואם, ואם ליכא או רשאי לומר גם מי שיש לו אב ואם, אכן האמת יורה דרכו שהנה מקורה של המת'א מלובש ס"י קל'ג ס"א ושם כתוב דקדיש אחר הדרשה נקרא קדיש יתום עי"ש, מוכח שתקנו הקדיש אחר הדרשה ליתום. וכי' מנגגים וורמיישא אותן ע"ב, ספר המנגגים (שידרנו) רעני קדיש ומנגני קיק פירורא אותן פיה.

יג) מכיא ס"י קל"ב סק"ב, פטיש ס"י שעיו סק"ז, מטיא שער ד' ס"ה מנהגי פירורא אותן פיו' ושווית תשובה מהבהה ח'א ס"י קע"ה, וכל' בספר אשכחתה דרבוי עמוד ניד שאדמור' מתרשי'ת' נהג ביום יא"צ של זקנו וחתנו כדין בן על אביו.

פרק פד
קדושים בסדר התפילה

א. אומרים לא פחות מ' קדושים בכל יום, על שם הפסוק "שבע ימים הলתיך" (חלהט קיט). ואלו הם א': אחר פסוקי דומורה קודם ווצר, ב': אחר טוים תפילה י"ח, ג: לאחר סדר קדושת ובא לצעין, ד: אחר אשורי במנחה, ה: לאחר טוים תפילה י"ח של מנחתה. וו: אחר ברכות קדש של עבדתך. ז: לאחר רבינו ע"ה של שבעות, ושבועה אלו הם חובה ואשכלהם באירור והשאר מנגג א').

...בנוסף לשלב הנקרא מלחמות ים ים (ב).

ג. החשבון עשרה קריישם הנו'ל, יש שכטב שכונספ על הו' גנו'ל
למ"א הם נ' קריישם שאחר עליינו^ו.

ה. י"א אדם יש לו שני אב ואם, מוטב שיאמר הוא קרי' זכרו, כי בלביא לו שני אב ואם או יכול כל אחד לומר (ז)

א) בז' ולבוש אוזח ס' נזה, טויז סקיא, שייע הרב סיא ובלבוש שם
ובמיב סקיה כתבו סדר אחר להשbon ד' קדושים, זר' הוא אחר עליינו של
שחיתת והתי' אחר אשורי במנחת ר' אחר שמיע' מנהה, ז' אחר ברכת קרא'ש
שלפני שמועע של מעיר, וקוריש שאחר מעריב לא חשיב ותפלת ערבית
רשון עיי'ש.

ב) ערכות-השטיינר נינה צ'יז. ובספר אגדות קודש מהרש"ב כתוב בחלק החזואה:
...תיראך רוחך ורוחך תיראך... (הנמצא בדורות ר' יונה דידישיסטן).

ג) שווי הרכב שם בשם הווער.

ב) כיב שווית זכרון יהודת חייא ס"י ע"ג, קצה המיטה שער ד' סקייב ושער אפריקומטה דעניא ס"י ח', וכ"כ בספר שער ההלכה ומונח חייא עמוד קע"ט

יא. כי שנותן תקיעות כפ' לדודו שיאמר אחריו קדיש אחר פטירתו, נומת דודו בחו' אביגי, אין רשי' לומר קדיש אלא לירד לפני התיבה במלוא'ך' וגם לפניו אחים וללמוד משניות ולומר קדיש דרבנן ז').

כל גל מועל אמרה קדיש שאותם מושג אגדה קידוש בזאת העת נזכר
עומרת לימיינו בהיותו והיתה מתנהגת נגרו מסתמא בנות ישראל הכהורות,
באמירת קדיש של הנכד איך קפידה וכפי מוש יש חש טכנה ברכר
שניטן בזאת בזאת לנטהנות אשר הא טהרה שהבעל יאמר קדיש יתום, רשות
קדיש דרבנן אם הוא כבר בן יג' שנה ויכול לעמוד לפני
התיבה שכן עושים אפילו מי שיש לו אב ואם, ואיל עדרך שהנכד יאמר
קדיש דרבנן שהוא וכות טפי שהוא מוציא חליצה עי"ש, וכי כבazon
למנעד שהנורש מסלאונז זיל ביקש מנכדו שיאמר אחריו קדיש כמו
האבלים, שבין ורוי הם כבויים.

בז' שבאמת יש להזכיר קצת כיון שבאיו מופיע אם יאמר קרייש הויל חיש שיבורר בנו איסור מהירות, וככל מטיא שער ד' סי' ועוזר דאייכא משום לוחם שפטים וגם חמש מחולקת, לבן מוטב שאמר הננד רק קרייש דרכנן ויתפלל לפניו התייבש והוא שלום על ישראל.